

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

11.6.2012

B7-0314/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem wiceprzewodniczącej
Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki
bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Tybecie
(2012/2685(RSP))

**Eva Lichtenberger, Helga Trüpel, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i
Rueda**
w imieniu grupy Verts/ALE

RE\905081PL.doc

PE491.933v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Tybecie
(2012/2685(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Chin i Tybetu, zwłaszcza rezolucje z dnia 26 października 2011 r. i z dnia 24 listopada 2010 r.,
 - uwzględniając swą wcześniejszą rezolucję w sprawie zakazu przeprowadzenia wyborów do rządu tybetańskiego na uchodźstwie w Nepalu z dnia 7 kwietnia 2011 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 36 konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej, który gwarantuje wszystkim obywatelom wolność wyznania,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka i wolności zachowania tożsamości, kultury i religii oraz wolności stowarzyszania się to fundamentalne zasady UE i jej polityki zagranicznej,
- B. mając na uwadze, że w trakcie 31. rundy dialogu UE-Chiny na temat praw człowieka, która odbyła się w dniu 29 maja 2012 r. w Brukseli, UE podniosła kwestię praw mniejszości tybetańskiej, mając na uwadze, że dialog na temat praw człowieka między UE i Chinami nie przyniósł żadnej znaczącej poprawy sytuacji Tybetańczyków w zakresie praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że wysłannicy Jego Świątobliwości Dalajłamy zwrócili się do rządu Chińskiej Republiki Ludowej o znalezienie pokojowego i korzystnego dla obu stron rozwiązania kwestii Tybetu; mając na uwadze, że rozmowy między dwoma stronami nie przyniosły żadnych konkretnych rezultatów i obecnie są zawieszone;
- D. mając na uwadze, że władze Chińskiej Republiki Ludowej użyły niewspółmiernej siły do powstrzymania protestów w Tybecie w 2008 r. i od tego czasu narzuciły restrykcyjne środki bezpieczeństwa, które ograniczają wolność wypowiedzi, wolność stowarzyszania się i wolność przekonań;
- E. mając na uwadze, że liczba ofiar protestów z 2008 r. prawdopodobnie przekroczyła 200 osób, a liczba zatrzymanych waha się od 4 434 do ponad 6 500 osób, oraz że pod koniec 2010 r. było w Tybecie 831 więźniów politycznych, o których wiadomo i z których 360 zostało skazanych wyrokiem sądowym, w tym 12 na karę dożywotniego więzienia;
- F. mając na uwadze tortury, tj. bicie, używanie broni rażącej prądem, długoterminowe przetrzymywanie w odosobnieniu, głodzenie oraz inne podobne środki, które zgodnie z doniesieniami stosuje się w celu uzyskania zeznań w więzieniach w Tybecie przez władze

Chińskiej Republiki Ludowej;

- G. mając na uwadze, że według doniesień od 2009 roku 38 Tybetańczyków, głównie mnichów i mniszek, dokonało samopodpalenia w proteście przeciwko restrykcyjnej polityce Chin w Tybecie i apelując o powrót Dalajlamy oraz prawo do wolności religijnej w okręgu Aba/Ngaba w prowincji Seczuan, a także w innych częściach Równiny Tybetańskiej, w tym w historycznej stolicy Tybetu Lhasie w Tybetańskim Regionie Autonomicznym;
 - H. mając na uwadze, że obecny stan zdrowia i miejsce pobytu szeregu ofiar samospalenia, takich jak Chimey Palden, Tenpa Darjey, Jamyang Palden, Lobsang Gyatso, Sona Rabyang, Dawa Tsering, Kelsang Wangchuck, Lobsang Kelsang, Lobsang Kunchok i Tapey, pozostają nieznane lub niejasne;
 - I. mając na uwadze, że działalność międzynarodowych dziennikarzy, mediów i niezależnych obserwatorów w Tybecie podlega ogromnym ograniczeniom;
 - J. mając na uwadze, że XI Panczenlama Gendun Czokji Nima został zatrzymany przez władze Chińskiej Republiki Ludowej i nie widziano go od 14 maja 1995 r.;
 - K. mając na uwadze, że tożsamość tybetańska, język tybetański, kultura i religia, stanowiące świadectwo bogatej pod względem historycznym cywilizacji, są zagrożone z powodu przesiedlania ludności z grupy etnicznej Han na historyczne terytoria Tybetu i tępienia tradycyjnego koczowniczego trybu życia Tybetańczyków;
 - L. mając na uwadze, że w UE toczy się procedura określania mandatu i mianowania specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka;
 - M. mając na uwadze, że wcześniejsze apele Parlamentu Europejskiego do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o podjęcie kwestii sytuacji w Tybecie z partnerami chińskimi nie przyniosły oczekiwanych rezultatów;
1. ponownie stwierdza, że strategiczne partnerstwo między UE i Chińską Republiką Ludową powinno opierać się na wspólnych zasadach i wartościach;
 2. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do wzmożonych wysiłków i intensywniejszych działań na rzecz zajęcia się sytuacją Tybetańczyków w zakresie praw człowieka w ramach dialogu na temat praw człowieka między UE i Chinami;
 3. wyraża w związku z tym ubolewanie z powodu braku woli ze strony władz chińskich do przeprowadzania dwa razy w roku dialogu oraz z powodu ich stanowiska dotyczącego sposobu organizacji i częstości spotkań, w szczególności w odniesieniu do wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego i zwiększenia jego udziału w dialogu; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do dołożenia wszelkich starań na rzecz uczynienia dialogu na temat praw człowieka bardziej skutecznym oraz nakierowanym na konkretny wynik;

4. wzywa władze Chińskiej Republiki Ludowej, by przyznały historycznemu terytorium Tybetu znaczną i prawdziwą autonomię;
5. wyraża rozczarowanie, że od stycznia 2010 r. rząd Chińskiej Republiki Ludowej okazuje brak woli do kontynuacji dialogu z wysłannikami Jego Świątobliwości Dalajlamy i zachęca władze Chin do podjęcia otwartych, szczerych i poważnych rozmów z przedstawicielami Centralnej Administracji Tybetańskiej na temat przyszłości Tybetu;
6. nalega, aby władze Chińskiej Republiki Ludowej szanowały prawo Tybetańczyków do wolności wypowiedzi, stowarzyszania się i przekonań;
7. wzywa władze Chińskiej Republiki Ludowej, by zezwoliły na przeprowadzenie niezależnego międzynarodowego dochodzenia w sprawie protestów z 2008 r. i ich następstw, oraz apeluje o uwolnienie więźniów politycznych;
8. potępia wszelkie formy torturowania osób w więzieniach oraz zwraca się do władz Chińskiej Republiki Ludowej o zezwolenie na niezależną międzynarodową inspekcję więzień i ośrodków przetrzymywania w Tybecie oraz na pozostałym terytorium Chin;
9. ponownie potępia władze chińskie za stałe ataki na klasztory tybetańskie i wzywa rząd Chin do zagwarantowania ludności Tybetu oraz wszystkim obywatelom wolności religii;
10. nalega, aby władze chińskie ujawniły los i miejsce pobytu wszystkich ofiar samospaleń w Tybecie;
11. Po raz kolejny nalega, aby władze chińskie ujawniły los i miejsce pobytu XI Panczenlamy Genduna Czokji Nimy;
12. wzywa władze chińskie, by stały na straży wolności języka, kultury, religii i innych podstawowych wolności Tybetańczyków oraz by powstrzymały się od przesiedlania ludności z grupy etnicznej Han na historyczne terytoria Tybetu, a także od zmuszania koczowników tybetańskich do porzucenia ich tradycyjnego stylu życia;
13. oczekuje od specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka regularnych sprawozdań na temat sytuacji w zakresie praw człowieka w Chińskiej Republice Ludowej, w szczególności w Tybecie;
14. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do podejmowania kwestii sytuacji w zakresie praw człowieka w Tybecie podczas wszystkich spotkań z przedstawicielami Chińskiej Republiki Ludowej;
15. zachęca wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do mianowania specjalnego przedstawiciela UE ds. Tybetu, aby nadać większą rangę kwestii szanowania praw człowieka narodu tybetańskiego, w tym prawa do zachowania i rozwoju jego wyjątkowej tożsamości oraz jej przejawów w religii, kulturze i języku; do popierania konstruktywnego dialogu i negocjacji pomiędzy rządem Chińskiej Republiki Ludowej a wysłannikami Jego Świątobliwości Dalajlamy; oraz do udzielenia wsparcia uchodźcom tybetańskim, zwłaszcza w Nepalu i Indiach;

16. wzywa chińskie władze do zniesienia wszelkich ograniczeń oraz zagwarantowania nieograniczonego dostępu do Tybetu oraz swobody poruszania się po nim niezależnym mediom, dziennikarzom i obserwatorom przestrzegania praw człowieka;
17. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Jego Świątobliwości Dalajlamie.